

VRTČEVA PRILOGA.

Po zimi.

(Deček pri oknu.)

Čez širno plan, čez dol in brég,
Vihar srdit divjá.
Pokril zemljó je debel snég,
Vse mraza trepetá.

Pa naj divja ta silni mraz,
Kaj mar mi zima je.
Za gorko sedem peč se jaz
Prav nič ne zébe me.

Le ptičice brez hišice,
Oj vam je pač hudó. —
Kakó se mraza tresete,
Vas glad morí močnó.

Pa brez skrbi pod streho k nam
Zdaj priletite ve,
Prav rad vam kruha — zrníc dam,
Ne bojte mene se!

Še okence odprl vam bom,
Zletíte v hišo vsé.
Imele bote varen dom
Do pomladi nové!

Prišla še gorka bo pomlád
Življenja boljši čas;
Odprl spet okence bom rád,
Na prosto spustil vas.

Radóst se ponovila bo,
Kot bila je nekdáj. —
Le urno v hišico gorkó —
Odprto vam je zdáj!

Alojzij K. Sež-ov.



Strijček Prigódek.

(Češki spisala Božena Nemeová, poslovenil F. Pešec.)



Neki kočar (bajtar) je bil zeló siromašen pa ni znal, kako bi si pomogel k denarju. In ne dá mu hudič dobro delati, gre in ukrade v gradu zaklád-nico z vsemi denarji. Po noči si jih prinese domóv in da bi mu nihče ná-nje ne prišel, odvzdí ne prag in jih položi pódenj. Žena ga gleda in vpraša kdo mu je dal toliko denarjev. Ali on vé, da ima trapasto ženo in tako jej ne pove ničesar, da je denarje ukradel, nego samo to jej reče, da ni njegov.